

Niet ik, niet jij, maar wij. Wij zijn de toekomst!

Jouayria, de kinderburchemeester van Groningen

Jouayria en René Berends

Het is een en al bedrijvigheid. Overal wordt gewerkt, overlegd, gekookt, geknutseld. Wally van der Vlugt, de directrice van de Bisschop Bekkersschool in Groningen, geeft Jouayria een sleutel. "Gaan jullie maar rustig in mijn kamer-tje zitten," zegt ze.

Jouayria vertel eens, hoe word je nou kinderburchemeester van Groningen?

Jouayria lacht. Dat doet ze tijdens het gesprek vaak, maar die vriendelijke lach koppelt ze aan een overtuigende manier van praten. Hier zit een stevige meid, die weet wat ze wil.

Eerst heb ik een inschrijfformulier ingevuld en me aangemeld als kandidaat. Daarna moest ik verschillende gesprekken voeren. Er was een vakjury. Daarin zat de kinderburchemeester van vorig jaar, maar ook een wethouder en de jongerenombudsman. Er bleven vijf kandidaten over. Daarna zijn er echte verkiezingen geweest. Iedereen in Groningen mocht stemmen en ik heb een echte campagne moeten voeren, op

*Jouayria, kinderburchemeester met ambtsketting.
Foto: Henk Tammens*

Kinderburchemeester

straat en op de Grote Markt. In de grote zaal van Martini Plaza moest ik een speech houden.

Ik kreeg de meeste stemmen. Bij ons op school hebben veel kinderen en ouders op mij gestemd, ook heel veel familieleden en leerlingen van de dansschool van mijn oom.

Je bent op school in de leerlingenraad begonnen, hè? Ja, in groep 5! Op school vinden de leraren het belangrijk dat kinderen meedenken over hoe het er op school aan toe gaat. In de leerlingen raad hebben we bijvoorbeeld bedacht dat het belangrijk is dat kinderen meer bewegen. En zijn we op het idee gekomen dat er op het schoolplein een sportveld moest komen. En dat is gelukt. Nu hebben we een Cruyffcourt, waar we kunnen voetballen, volleyen en basketballen. De leerlingenraad heeft ook meegedacht bij de introductie van schoolfruit en het schoolontbijt voor kinderen die thuis niet ontbijten.

Het jaar daarop, in groep 6, ben ik ook lid geworden van de wijkraad. Daar zitten zo'n tien kinderen in, ook van andere scholen. Daar hebben we bijvoorbeeld zelf een speelplein mogen inrichten en wilden we bijvoorbeeld meer prullenbakken in de buurt en minder hondenpoep op straat. Nu zijn er van die paaltjes, waar mensen poepzakjes uit kunnen pakken. We hebben daar met bewoners van de buurt uitgebreid over gediscussieerd.

Toen ik vorig jaar in groep 7 zat, kwam mijn meester op het idee dat ik me ook aan zou kunnen melden voor de raad van kinderen. Daar ben ik nu voorzitter van. In de raad zitten zestien kinderen. We hebben onderzoek gedaan naar het beleid van de gemeente. Het onderwerp was armoede.

We vinden bijvoorbeeld dat er in het armoedebeleid meer voor kinderen moet worden gedaan en dat er wel eens iets leuks met het hele gezin gedaan kan worden. Zo heeft de gemeente bijvoorbeeld 250 kaartjes voor Walibi geregeld, zodat hele gezinnen eens een dagje uit kunnen. De kinderen kunnen dan op school tijdens de maandagochtendkring ook eens iets leuks vertellen over wat ze in het weekend beleefd hebben. De raad heeft in totaal meer dan 300 tips en ideeën verzameld over armoedebestrijding.

Meer dan 300 ideeën?

Ja, we hebben onze plannen mogen presenteren in een dialog sessie aan de gemeenteraad. Prinses Laurentien van de Missing Chapter Foundation was daarbij. Dat was heel bijzonder.

Jouayria zit in groep 8 van de Bisschop Bekkersschool, een daltonschool. Zij is verkozen tot kinderburchemeester van Groningen.

We hebben ook bedacht dat de gemeente een speciaal familiepakket moet maken, met extra spulletjes erin voor het hele gezin en met extra dingen voor kinderen. Ook willen we armoede op een leuke manier bespreekbaar maken. Daarvoor zijn we een spel aan het maken.

Op onze school zijn al verschillende ideeën van ons ingevoerd. We hebben schoolfruit en een schoolontbijt. En er is ook een weggeef- of meeneemkast. Daar liggen boeken in, maar ook kleren en schoenen. Laatst zag ik een meisje lopen in een trui die mij te klein was. Dat is toch leuk!

Heb je ook overleg met de echte burgemeester?

Regelmatig ontmoet ik de echte burgemeester. Hij heet Peter den Oudsten. We doen best wel veel samen, zoals een pleintje of een speeltuin of een festival openen. Dan hebben we allebei onze ambtsketen om.

Jouayria kijkt even naar Nicole, die meeluistert naar ons gesprek. Nicole van Beemen is ambtenaar van de gemeente Groningen en begeleidt de kinderburgemeester.

Vind je het werk als kinderburgemeester belangrijk?
Ja! Ik denk dat ik als kind beter snap hoe het is voor andere kinderen. Als je bijvoorbeeld uit een arm gezin komt, dan begrijpen wij wel dat kinderen zich daar best voor kunnen schamen. Dat is net zoals grote mensen die zich schamen als ze naar de voedselbank gaan. Die mensen nemen soms expres een tas van Albert Heijn mee. Dan lijkt het net alsof ze bij de supermarkt boodschappen gedaan hebben. Ook kinderen kunnen zich schamen voor armoede. Vanuit de raad van kinderen proberen we ervoor te zorgen dat kinderen de ellende even vergeten. Kinderen die kinderen helpen, dat werkt beter dan de gemeente die kinderen helpen.

Wat heb je allemaal geleerd?

Ik leer veel over onderwerpen waarover je anders nooit iets te horen krijgt. Ik heb ook geleerd om met verschillende soorten mensen te praten. Mensen, die ik helemaal niet ken. Ik had laatst bijvoorbeeld gesprekken met mensen die een stadspas hebben. Vroeger was ik dan wel eens een beetje zenuwachtig. Tijdens Bevrijdingsdag heb ik een speech gegeven over vrijheid. Als kinderburgemeester en als lid van de raad van kinderen leer je goed om jezelf te presenteren. Het is ook veel makkelijker om geïnterviewd te worden. Laatst was ik zelfs op de radio. De raad van kinderen vergadert een keer per maand na schooltijd. We doen dat in de raadszaal van het stadhuis. Daar leer je ook te discussiëren en te debatteren en als kinderburgemeester hoe je een vergadering moet voorzitten.

Ik weet dat er musea zijn die een kinderdirecteur hebben en ook dat er bedrijven zijn die een raad van kinderen hebben. Wat zou jij zeggen tegen mensen

die zeggen dat kinderen dat niet kunnen, meedenken met een museum of een bedrijf?

Natuurlijk kunnen kinderen meedenken. Wij denken soms anders en dat is juist goed. Als een bedrijf bijvoorbeeld iets voor kinderen maakt, dan moeten kinderen toch juist meedenken!

Vind je dat alle kinderen op daltonscholen moeten leren wat jij nu leert?

Ik vind niet dat dat moet. Kinderen moeten het wel zelf willen. En het hoeven ook niet alleen kinderen van daltonscholen te zijn. Maar het past wel bij dalton, dat kinderen een stem krijgen, dat ze mee mogen denken en praten.

Bij ons op school gebeurt dat veel. We zijn nu bezig met de International Energy Challenges. We bedenken bijvoorbeeld hoe we beter om kunnen gaan met het milieu, wat we moeten doen tegen de plastic soep. Er zijn kinderen die groen koken, zonder plastic verpakking. En we zijn bij Philips geweest om te zien hoe zij een duurzaam koffiezetapparaat gemaakt hebben. Er is ook een groep bezig om na te denken over het klimaat. Ze maken daar theater over. In groepjes maken we hierover onze eigen schoolkrant. Zo'n project leert alle kinderen om over de wereld na te denken en over wat we als kinderen kunnen doen, precies zoals ik dat als kinderburgemeester geleerd heb.

Is er nog iets dat je nog graag wilt vertellen?

Ja, ik wil nog graag vertellen over mijn twee eigen projecten. Ik mag als kinderburgemeester een eigen project uitvoeren met een eigen budget. De school helpt me daarbij. We hebben een klein budget voor huiswerkbegeleiding voor kinderen die dat nodig hebben en waar de ouders dat niet kunnen betalen. En er is in Groningen een vrouw die 2000,- heeft gedoneerd voor speciale projecten. Samen met de locoburgemeester heb ik daar een plan voor gemaakt. We vinden dat kinderen meer moeten bewegen. Daarom maken we een beweegboekje met tips en ideeën. Ik zou dat graag aan alle scholen in de stad geven. Ik heb ook een eigen platform. Kijk maar op: <https://gemeente.groningen.nl/kinderburgemeester>.

Bevrijdingsfestival 5 mei.
Beeld: Gemeente Groningen / kinderburgemeester

Opening nationale sportweek. Beeld: Gemeente Groningen / kinderburgemeester